Dosarul nr. 2-10051/2023
2-23070903-12-2-17052023

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

Pronunțat public la 17 aprilie 2024 în mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefier Diana Blîndu
În prezența:
Reprezentantului reclamantului Sorbalo Victoria, avocat Anatolie Bacalâm
Reprezentantului pârâtului Sorbalo Vasile, avocat Chilat Nicolae
În lipsa:
Reclamantei Sorbalo Victoria
Pârâtului Sorbalo Vasile

În sediul instanței, în ședință publică în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantei Sorbalo Victoria, avocat Anatolie Bacalâm împotriva lui Sorbalo Vasile privind partajul averii comune în devălmășie și a cheltuielilor de asistență juridică,-

a constatat:

La data de 17.05.2023, reprezentantul reclamantei Sorbalo Victoria, avocat Anatolie Bacalâm a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Sorbalo Vasile privind partajul averii comune în devălmășie și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii, a invocat că, prin Hotărârea Judecătoriei municipiul Chișinău din 14.02.2022 s-a desfăcut căsătoria încheiată la 14 iunie 2014 de OSC Chișinău între Sorbalo Vasile și Sorbalo Victoria, iar în prezent cu pârâtul nu mai există relații de familie, nu duce în comun gospodăria și nu au un buget de familie comun. Buna conviețuire și păstrarea familiei cu pârâtul a eșuat.

Susține că, încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă prin încheierea unui acord au eșuat pe motiv că părțile nu au ajuns la un numitor comun.

Menționează că, pe parcursul anilor de către familia Sorbalo și pentru familie au fost procurate multe bunuri dintre care un apartament, care a fost utilat și mobilat cu lucruri noi și două automobile, pentru fiecare soț. Acum aceste bunuri sunt în posesia pârâtului.

Invocă că, pârâtul a deposedat-o pe reclamantă de mijlocul de transport care a fost procurat anume pentru Sorbalo Victoria, având în vedere că este mama copilului minor, să fie sigură în trafic și să nu depindă de transportsul public. Din anul 2018 când a fost procurat automobilul de marca HONDA model CR-V a fost în posesia permanentă și

condus de către reclamantă. La moment pârâtul deține în posesie toate bunurile familiei care au fost procurate în timpul căsătoriei și sunt bunuri în devălmășie, care necesită a fi partajate între foștii soți.

Astfel, fiind în căsătorie Sorbalo Victoria și Sorbalo Vasile în interesele și pentru necesitățile familiei au fost procurate: în anul 2018 automobilul de marcă HONDA CR-V cu număr de înmatriculare *****, în valoare de 11000,00 Euro, iar în anul 2020 automobilul de marca TOYOTA AURIS cu numărul de înmatriculare DOF-049 în valoare de 12000,00 euro.

Menționează că, ambele automobile au fost înmatriculate pe numele soțului Sorbalo Vasile.

Ulterior, pe motiv că pe la mijlocul anului 2020 relațiile între soți s-au răcit și nu s-a găsit un compromis de a mai menține familia, la 11.06.2021 Sorbalo Victoria a depus în instanța de judecată cerere de desfacere a căsătoriei.

Susține că, în perioada cât a durat procesul de divorț pârâtul a înstrăinat automobilele, și mijloacele de transport au fost reînmatriculate cu drept de proprietate pe alte persoane. Din acest motiv acum nu poate solicita partajarea în natură a cotelor părți din averea comună și respectiv solicită încasarea de la pârât a contravalorii cotei parte ce-i revine din bunurile comune în sumă de 10000 (zece mii) Euro.

Potrivit informației extrase de pe portalul 999.md, cel mai mare portal de reclame din Moldova, la data de 12.01.2023 prețul mediu de piață a unui automobil de marcă HONDA CR-V este de 11000,00 Euro, iar a unui automobil de marcă TOYOTA AURIS este de 11000,00 Euro.

Astfel, având informația că pârâtul a înstrăinat bunurile mobile, persoanelor afiliate lui, în lipsa acordului coproprietarului și partajul averii în natură nu este posibil, solicită aplicarea prevederilor art.561 alin. (3) lit. a) atribuirea întregului bun pârâtului, în schimbul unei suite, în favoarea reclamantei. Respectiv bunurile familiei Sorbalo în devălmășie au o valoare de circa 22000,00 Euro, cota parte în mărime de 1/2 a reclamantei constituie 11000,00 Euro.

Solicită încasarea de la pârâtul Sorbalo Vasile în beneficiul reclamantei Sorbalo Victoria 10.000,00 Euro, ce constituie 1/2 cotă parte din bunurile mobile proprietate în devălmășie și a cheltuielilor de judecată.

La data de 15.11.2023, reprezentantul pârâtului Sorbalo Vasile, avocat Chilat Nicolae a depus o referință (f.d. 21-22).

În motivarea referinței a invocat că, de către partea reclamantă nu s-a invocat precum și nu au fost prezentate probe, cu referire la necunoașterea faptului înstrăinării mijlocului de transport, în timp ce se afla în relație de căsătorie cu pârâtul Sorbalo Vasile, iar acordul lui Sorbalo Victoria pentru înstrăinarea acestor bunuri este prezumat în virtutea prevederilor legale.

Astfel, constată că dreptul de proprietate a soților asupra bunurilor mobile a încetat în timpul căsătoriei, în temeiul actelor juridice de înstrăinare. La moment, nu mai există bunuri care să fie în proprietatea devălmașă a foștilor soți, respectiv nu există temei de admitere a pretențiilor părții reclamante.

Consideră că, acțiunea depusă de Sorbalo Victoria, în modul cum este formulată, urmează a fi respinsă de instanța de judecată din motiv că nu are nici temei legal de admitere și nici suport probant și faptic.

Solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depuse de către Sorbalo Victoria către Sorbalo Vasile privind încasarea a 1/2 cotă parte din bunurile mobile proprietate în devălmășie, ca fund neîntemeiată, încasarea din contul lui Sorbalo Victoria în contul lui Sorbalo Vasile a cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză de către pârât în mărime de 10000 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Sorbalo Victoria, avocat Anatolie Bacalâm a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia, pe motivele invocate.

În ședința de judecată, reprezentantului pârâtului Sorbalo Vasile, avocat Chilat Nicolae nu a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului civil în raport cu temeiurile invocate în acțiunea depusă, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei*”.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al prtenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*”.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, „*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*”, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede „*Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*”.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, „*Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii*”.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede „*Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii*”.

În ședința de judecată, instanța a constatat că, potrivit Adeverinței seria/nr. TC0074889 din 10.01.2023, mijlocul de transport de marcă Honda de model CRV cu n/î

YXY883 a fost înregistrat cu drept de proprietate la data de 01.12.2018 pe numele cet. Sorbalo Vasile, iar la data de 30.04.2021 a fost reînmatriculat cu drept de proprietate după alt proprietar.

Totodată, potrivit aceleiași Adeverințe, mijlocul de transport de marcă Toyota de model Auris cu n/î DQE049 a fost înregistrat cu drept de proprietate la data de 02.01.2020 pe numele cet. Sorbalo Vasile, iar la data de 09.11.2020 a fost reînmatriculat pe numele cet. Sorbalo Constantin (f.d. 14).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14.02.2022 a fost desfăcută căsătoria încheiată între Sorbalo Victoria și Sorbalo Vasile, înregistrată de Oficiul stare civilă Chișinău, la 14 iunie 2014, sub numărul 407, încasat de la Sorbalo Vasile în beneficiul lui Sorbalo Victoria pensia pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1 700 lei lunar, începând cu 10 iunie 2021 și până la atingerea majoratului copilului minor sau schimbarea situației materiale a părților și suma de 140 lei cu titlu de taxă de stat. Totodată, s-a încasat de la Sorbalo Vasile în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 612 lei. În rest, cerințele au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 7).

Potrivit Raportului de constatare nr. 019 din 29.11.2023, valoarea aproximativă de piață pentru anul 2022 a unui automobil de marcă Toyota de model Auris, a/f 2012, constituie 171 023,96 lei, iar a unui automobil de marcă Honda de model CRV, a/f 2007, constituie 182 423,15 lei (f.d. 28-44).

Conform prevederilor art.19 alin.(1) Codul familiei, ”*bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie*”.

Conform art.20 alin.(3) Codul familiei, ”*sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi*”.

În conformitate cu art.25 alin.(1) și (3) Codul familiei, ”*împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atît în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soți. În caz de neînţelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmăşie, precum şi împărţirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească*”.

Prevederile art.344 alin.(1) Cod civil stipulează că, ”*proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari*”.

Conform art.346 alin.(1) Cod civil, ”*fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părţi ideale din bunul comun. Cotele-părţi sînt prezumate a fi egale până la probă contrară. Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decât prin înscrisuri*”.

În accepțiunea art.345 alin.(1) Cod civil, ”*proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie)*”.

Conform art.357 alin.(1) şi (3) Cod civil, ”*încetarea proprietăţii comune pe cote părţi prin împărțire poate fi cerută oricând dacă legea, contractul sau hotărârea*

judecătorească nu prevede altfel. Împărțirea poate fi făcută prin înțelegere a părților sau prin hotărâre judecătorească".

Potrivit art.361 alin.(1) şi (2) lit.a) Cod civil, "*împărţirea bunului proprietate comună pe cote-părţi se face în natură, proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar. Dacă bunul proprietate comună pe cote-părţi este indivizibil ori nu este partajabil în natură, împărţirea se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui ori a mai multor coproprietari, la cererea lor*".

Iar dispozițiile art.572 alin.(1) și (2) Cod civil reflectă că, "*bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară*".

Astfel, instanța de judecată reține că, la 14 iunie 2014, la Oficiul stare civilă Chișinău a fost încheiată căsătoria între Sorbalo Victoria și Sorbalo Vasile.

Ulterior, la data de 01.12.2018 pe numele cet. Sorbalo Vasile a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport de marcă Honda de model CRV cu n/î YXY883, iar la data de 02.01.2020 - dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport de marcă Toyota de model Auris cu n/î DQE049.

Totodată, instanța reține că, la data de 09.11.2020 și 30.04.2021, dreptul de proprietate asupra automobilelor vizate a fost reînmatriculat după alte persoane.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14.02.2022 a fost desfăcută căsătoria încheiată între Sorbalo Victoria și Sorbalo Vasile, înregistrată de Oficiul stare civilă Chișinău, la 14 iunie 2014, sub numărul 407.

În circumstanțele expuse, instanța reiterează că, deși automobilele nominalizate au fost procurate de către cet. Sorbalo Vasile în timpul căsătoriei cu cet. Sorbalo Victoria, fapt ce denotă că, sunt bunuri proprietate comună în devălmășie, acestea au fost vândute la fel în timpul căsătoriei, și anume până la desfacerea căsătoriei din data de 14.02.2022.

Mai mult, reclamantul nu a prezentat careva probe ce ar infirma circumstanțele stabilite în cadrul ședinței, precum și ar confirma că, nu a cunoscut despre faptul că, pârâtul a vândut bunurile în cauză.

Conform art. 21 din Codul familiei, "(2) *Fiecare dintre soţi este în drept să încheie convenţii prin care să dispună de bunurile comune, cu excepţia bunurilor imobile, acordul celuilalt soţ fiind prezumat*".

Reieșind din norma vizată, instanța reiterează că, pârâtul nu a avut careva impedimente, până la proba contrarie, de a încheia tranzacții prin care a înstrăinat automobilele nominalizate.

La fel, instanța menționează că, în speță lipsesc careva cerințe înaintate în temeiul art. 21 alin. (4) Codul familiei, ceea ce denotă în mod repetat că, tranzacțiile încheiate de către cet. Sorbalo Vasile, prin care a înstrăinat automobilele vizate, au fost realizate în lipsa unor obiecții din partea ultimei.

Instanţa de judecată, reieșind din conținutul normelor legale și referindu-se la speța incidentă, consideră neîntemeiate pretențiile reclamantei din considerentele că partea reclamantă nu a prezentat probe utile, pertinente şi concludente prin care ar fi posibil de

constatat că bunurile mobile – mijlocul de transport de marcă Honda de model CRV cu n/î YXY883 și mijlocul de transport de marcă Toyota de model Auris cu n/î DQE049, erau bunuri proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Sorbalo, la momentul desfacerii căsătoriei dintre aceștia, fiind lipsă și careva cerințe înaintate conform art. 21 alin. (4) Codul familiei.

Referitor la solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate, instanța de judecată o consideră neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, ”*instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată*”.

Astfel, solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată este o solicitarea subsecventă celei de bază și din moment ce pretenția de bază urmează a fi respinsă, respectiv și solicitările subsecvente vor fi respinse.

Din considerentele expuse, raportate la normele de drept legale, instanța de judecată va dispune respingerea acțiunii înaintate de Sorbalo Victoria, din motivele expuse mai sus.

În conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, ”*instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile*”.

În speță reprezentantul pârâtului a solicitat încasarea din contul reclamantului Sorbalo Victoria în beneficiul pârâtului Sorbalo Vasile cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Atunci când decide asupra compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, instanța urmează a ține cont de faptul dacă acestea sunt realmente angajate, necesare, rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente:

• dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

• copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie;

• listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a

lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Astfel, potrivit Bonului de plată seria DAA nr. 48596063 din 14.11.2023, pârâtul Sorbalo Vasile a achitat suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică avocatului Nicolae Chilat (f.d. 23).

Totodată, instanța remarcă că, în prezenta cauză, au avut loc 4 ședințe de judecată, fără însă ca avocatul să prezinte careva probe în confirmarea acțiunilor întreprinse pe prezenta cauză.

Astfel, reieșind din timpul efectiv antrenat al avocatului pârâtului, instanța apreciază suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, drept realmente angajate, necesare, rezonabile ca mărime, urmând a fi respinsă cerința ce excede suma adjudecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 94, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantei Sorbalo Victoria, avocat Anatolie Bacalâm împotriva lui Sorbalo Vasile privind partajul averii comune în devălmășie și a cheltuielilor de asistență juridică, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează în beneficiul lui Sorbalo Vasile, a.n. 12.02.1991, IDNP: 2004011034986, mun.Chişinău, str. Igor Vieru nr.3/1, ap.12, de la Sorbalo Victoria, a.n. 27.04.1993, IDNP: 2005011020685, dom. mun.Chişinău, str. Igor Vieru nr. 3, bl.1, ap.12, suma de 5000 lei (cinci mii lei) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În rest, pretenția de încasare a excedentului cuantumului cheltuielilor de asistență juridică adjudecate prin prezenta hotărâre, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Victor Sandu**